

Канон Андрея Критського (текст)

Categories : [Молитви](#)

Date : 25/02/2012

Понеділок першого тижня посту

*Творимо на кожен тропар три метанії (Дольницький вказує, що за уставом у цьому випадку належить робити три малих поклони), мовлячи: **Помилуй мене, Боже, помилуй мене.***

Пісня 1

глас 6

Ірмос:

Помічник і покровитель
прийшов мені на спасіння.
Це Бог мій, і прославлю Його,
Бога Отця мого,
і звеличу Його: велично бо прославився!...

Понеділок першого тижня посту

Творимо на кожен тропар три метанії (Дольницький вказує, що за уставом у цьому випадку належить робити три малих поклони), мовлячи: Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Пісня 1

глас 6

Ірмос:

Помічник і покровитель
прийшов мені на спасіння.
Це Бог мій, і прославлю Його,
Бога Отця мого,
і звеличу Його: велично бо прославився!

Приспів: Слава тобі, Боже наш, слава Тобі!

1. З чого почну оплакувати
пристрасного життя мого діяння?
Чи добрий початок дам, Христе,
нинішньому риданню?
Але як милосердний
подай мені відпущення гріхів.

[Приспів:] Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

2. Прийди, окаянная душе,

прийди разом із плоттю твоєю,

Творцеві всіх сповідайся,

покинь, нарешті, колишню нерозсудливість і Богові принеси сльози свої у покайнні.

3. Наслідуючи в переступі первозданного Адама,

пізнав я себе відкинутим від Бога,

від вічного царства і солодкості його через гріхи мої.

4. Горе мені, окаянная душе,

чому ти уподобилась першій Єві:

затьмарився спокусою твій погляд,

і поглинула тебе її гіркота —

торкнулася дерева

і скуштувала зухвало поживу безумства.

5. Замість Єви тілесної

постала в мені Єва мисленна —

це плотські пристрасні помисли,

які солодять мою думку,

проте завжди вони є гірким напоєм.

6. Справедливо був вигнаний з Едему Адам,

бо не зберіг Твоїї заповіді, Спасе.

Яке ж терпіння чекає на мене,

хто завжди відкидає Твої животворні слова?

Слава, Троїчний:

Понад усяке буття, Тройце,

Тобі поклоняємось як єдиному Богу,

зніми з мене тягар гріхів моїх

і як милосердна подай мені сльози зворушення.

І нині, Богородичний:

Богородице, надіє і заступнице

усіх, хто Тебе прославляє,

зніми з мене важкий тягар гріхів моїх

і як Владичиця чиста прийми мене, що каюся.

Пісня 2

Ірмос:

Слухай бо, небо, — і возвіщу,

і прославлю Христа,

що від Діви воплотився.

1. Слухай бо, небо, і возвіщу,

земле, почуй голос того,

хто кається перед Богом і прославляє Його.

2. Почуй мене, Боже, мій Спасе,

зглянься милостивим Твоїм оком
і прийми мою сповідь зворушену.

3. Згрішив я, Господи, більше за всіх,
один згрішив перед Тобою,
але як благий змилуйся, Спасе, над Твоїм творінням.

4. Відображуючи потворність моїх пристрастей,
спотворив я красу духовну
пожадливими бажаннями.

5. У бурі зла потопаю я, милосердний Господи,
але як Петрові, простягни й мені руку.

6. Як блудниця, і я приношу сльози —
очисти мене, Спасе,
Твоїм милосердям, Усещедрий!

7. Забруднив і осквернив я ризу тіла мого,
що за образом Твоїм, Спасе, і подобою.

8. Затьмарив красу душі своєї утіхами пристрастей
і ум свій повністю перетворив я на нечистоти.

9. Пірвав я нині першу одіж мою,
що виткав мені Творець на початку —
і відтоді лежу нагий.

10. Одягнувся у пірвані ризи,
що змій мені виткав радою,
ось тому й соромлюся.

11. Як блудниця, і я приношу сльози —
очисти мене, Спасе,
Твоїм милосердям, Всещедрий!

12. Поглянув я на красу дерева
і в умі спокусився —
тепер лежу нагий і соромлюся.

13. Усі вожді пристрастей
орали на хребті моєму,
продовжуючи на мені свої беззаконня.

Слава, Троїчний:

Тебе, Єдиного в трьох особах,
Бога всіх оспівую:
Отця і Сина і Святого Духа.

І нині, Богородичний:

Пречистая Богородице Діво,
єдина всехвальная,
молися ревно, щоб спастися нам.

Пісня 3

Ірмос:

На непорушному камені
заповідей Твоїх, Христе,
Церкву Твою утверди,
[бо Ти один святий і праведний.]

1. Вогнем зросив колись Господь
землю содомську і спалив її.

2. Рятуйся ж, душе моя, як Лот на горі,
й у Сигорі ховайся.

3. Втікай, душе, від вогню,
втікай від содомського горіння,
втікай від знищення у полум'ї божественному.

4. Сповідуюся Тобі, Спасе:
згрішив, згрішив я перед Тобою!
Але відпусти і прости мені.

5. Згрішив я один перед Тобою,
згрішив більше за всіх,
але, Христе Спасе, не відкинь мене!

6. Ти ж бо Пастир добрий,
віднайди мене, ягня,
й заблуканого не відкинь мене.

7. Ти єси солодкий, Ісусе,
Ти єси Сотворитель мій,
Тобою, Спасе мій, оправдаюся.

Слава, Троїчний:

Єдиний у Тройці Боже,
спаси нас від омани,
спокуси та небезпеки.

[І нині,] Богородичний:

Радуйся, Боговмістиме лоно,
радуйся, престоле Господній,
радуйся, Мати життя нашого.

Пісня 4

Ірмос:

Почув пророк про Твоє пришествя, Господи,
і здригнувся, що маєш Ти від Діви родитися,
прийти до людей, та й каже:
"Почув вістку про Тебе і налякався —
слава силі Твоїй, Господи!"

1. Діл своїх не полиши
і творіння свого не відкинь, Судде праведний!
Хоч один я згрішив як людина
більше за будь-яку людину, Чоловіколюбче,
але як Господь усіх
Ти маєш владу відпускати гріхи.

2. Наближається, душе, кінець, наближається,
а ти не дбаєш, не готуєшся,
час бо скорочується — пробудись,
суддя вже близько, біля дверей.
Як сон, як цвіт, минає життя —
нащо марна суєта?

3. Пробудись, душе моя, і замислись
над учинками своїми,
постав їх перед очі свої
і пролий над ними сльози;
відважно відкрий Христові свої думки та діяння
й оправдайся.

4. Немає в житті гріха чи діяння,
ані зла, де я не згрішив би, Спасе,
умом і словом, бажанням та наміром —
і думкою, і діянням згрішив я, як ніхто ніколи.

5. Тому й засуджений був я і напоумлений
совістю своєю, окаянний, —
хто може бути невідступнішим за неї?
Судде, Визволителю і Провидче,
помилуй, визволи та спаси мене, окаянного!

6. Драбина, яку бачив у древності
великий серед патріархів,
є свідченням, душе моя,
про сходження ділами і піднесення розумом —
коли хочеш жити в діянні,
мудрості та спогляданні, то обновися.

7. Спекоту дня та мороз нічний
мусив терпіти патріарх,
щоденно творячи прибуток:
пас, трудився й працював,
щоби узяти собі дві жінки.

8. Ці дві жінки розумій собі
як діяння та розум у спогляданні.
Діяння — це Лія, бо багатодітна,
а Рахиль — це розум, бо здобута зусиллям.
Отож, без трудів, душе моя,
ні діянь, ні споглядання не здобудеш.

Слава, Троїчний:

Нероздільне сутністю, незлите в особах
триєдине Божество
як єдиноцарственне і співпрестольне прославляю.
Співаю Тобі пісню величну,
що в небі триславно лунає.

І нині, Богородичний:

Народжуєш і водночас лишаєшся Дівою,
зберігаючи єство своє непорочним,
бо Народжений оновлює закони природи,
і лоно дівиці народжує.
Коли Бог бажає, підкорюється порядок природи,
бо Він творить як хоче.

Пісня 5

Ірмос:

Від ночі до ранку шукаю Тебе і молюся:
просвіти, Чоловіколюбче,
і настав мене на Твої повеління,
і навчи мене, Спасе, творити Твою волю.

1. Прожив життя своє я серед ночі,
бо темрявою глибокою й пільмою була для мене
ніч гріха,
але яви мене як сина дня, Спасителю.

2. Подібно як Рувим, здійснив я, окаяний,
беззаконний і переступний намір
перед Богом Усевишнім:
я ложе своє осквернив, як той батьківське.

3. Сповідуюся Тобі, Христе Царю,
згрішив я, згрішив я, як колись браття,
коли продали Йосифа —
плід чистоти та невинності.

4. То ж родичі зв'язали праведну душу
і продали солодкого в рабство
як прообраз Господній.
А ти, душе моя, сама віддалася
у рабство гріхів своїх.

5. Наслідуй мудрість праведного Йосифа,
чистого умом,
окаянна й нестямная душе.
В беззаконних прагненнях не чини блуду,
постійно творячи беззаконня.

6. Хоч і був тоді Йосиф у рові, Владико Господи,
та це як прообраз Твого поховання і воскресіння:
чи зможу і я колись щось подібне
Тобі принести?

Слава, Троїчний:

В тобі прославляємо, Тройце,
Єдиного Бога: свят, свят, свят —
Отець, Син і Дух — проста сутність,
Одиниця, якій вічно поклоняємось.

І нині, Богородичний:

Від Тебе, нетлінна і безмужня Мати Діво,
зодягнувся в мою природу Господь,
що сотворив віки,
з Собою з'єднав Він людську природу.

Пісня 6

Ірмос:

Взивав усім серцем своїм я до милосердного Бога,
і Він почув мене з аду підземного,
й підніс Він життя моє над тлінням.

1. Сльози очей моїх, Спасе,
і щирі зітхання з глибини приношу,
благаючи серцем:
Боже, згрішив я перед Тобою,
очисти мене!

2. Відхилилась, ти, душе, від Господа,
як Датанта Авірон,
та щоб не поглинуло тебе земне провалля,
кричи з аду підземного до Бога: «Помилуй!».

3. Як розлючена телиця, душе,
уподобилась ти Єфрему,
але як серна від тенет, збережи життя,
підносячись діянням та спогляданням.

4. Нехай, душе, упевнить нас рука Мойсея,
як може Бог прокажене життя убилити й
очистити, тому не впадай у відчай,
що й ти прокажена.

Слава, Троїчний.

Я неподільна, єдиносущна Одиниця
і ділима у трьох особах Тройця —
про це свідчить Отець,
Син і Дух Божественний.

І нині, Богородичний:

Лоно Твоє родило нам Бога,
що взяв на Себе нашу подобу,
Його як Творця всіх моли, Богородице,
молитвами Твоїми щоб нам оправдатися.

Сідальний: Покаянний, глас 6, подібний: Уповання...

Буря пристрастей і лютий шторм
у глибині відчаю утопили мене,
але Ти, Спасе, простягни владну десницю Свою
і спаси мене, як Петра,
святими молитвами Богородиці,
з глибини беззаконь моїх.

Пісня 7

Ірмос:

Згрішили ми, чинили
беззаконня і несправедливість,
не зберегли, не сповнили Твоїх заповідей,
але до кінця не полиши нас, отців Боже.

1. Згрішив, чинив беззаконня
і заповіді Твої відкинув,
бо в гріхах я був народжений
і до ран додав собі ще струпів —
але помилуй мене Сам як милосердний,
отців Боже.

2. Тайну серця мого відкрив я Тобі, Судді моєму,
поглянь на мою покору,
поглянь на мою скорботу,
та вислухай мій суд нині,
і Сам помилуй мене як милосердний,
отців Боже.

3. Колись Саул загубив ослів отця свого
і разом з вісткою про них отримав царство.
А ти, душе, пильнуй, не забувай себе,
тваринні похоті забажавши понад Царство Христове.

4. Богоотець Давид згрішив якось,
подвійно згрішив, душе моя:

був уражений він стрілою перелюбу
й отруєний списом убивства.
Але твоя недуга ще страшніша —
свавільні твої поривання.

5. Поєднав Давид беззаконня із беззаконням,
бо розчинив перелюб у вбивстві,
та покаєння подвійне приніс за це зразу,
а ти, душе, вчинила ще лукавіше, —
і не покалася Богові.

6. Давид колись зобразив пісню,
що гріхи його викривала,
і нею благав до Бога:
«Помилуй мене, перед Тобою єдиним згрішив,
Богом усіх, Ти Сам очисти мене».

Слава, Троїчний:

Тройце проста, нероздільна, єдиносущна,
Одинице святая, Тебе величаємо,
Бога Тройцю, як світило і світло:
одне — святе і три — святі.
А ти, душе, співай, прославляючи,
Богу всіх — життю і життям.

І нині, Богородичний:

Оспівуємо Тебе, благословимо Тебе,
поклоняємося Тобі, Богомати,
бо Ти з нероздільної Тройці
Христа Бога породила
й сама нам, сущим на землі,
відкрила небесне.

Пісня 8

Ірмос:

Того, Кого славлять небесні воїнства
і перед Ким трепечуть херувими і серафими, —
все живе на землі, усі сотворіння,
оспівуйте, благословіть і величайте на всі віки.

1. Грішного, мене, Спасе, помилуй,
пробуди мій ум до навернення,
прийми мене, що каюся,
змилосоєрдися до моїх блгань:
згрішив я перед Тобою єдиним — спаси,
вчинив беззаконня — помилуй мене!

2. Ілля, сходячи на колісницю чеснот,
піднісся над усім земним, як на небо.

І ти, душе моя, думай також про таке
сходження.

3. Колись Єлисей, прийнявши плащ Іллі,
отримав подвійну благодать від Бога;
а ти, душе, не причастилася цієї благодаті
за свою нестриманість.

4. Зупинив Єлисей плащем Іллі потік Йордану,
і той розступився на два боки.
А ти, душе, не причастилася цієї благодаті
через свою нестриманість.

5. Колись доброзичлива соманитянка
пригостила, душе моя, праведного,
а ти ніколи не ввела у дім свій
мандрівника чи подорожнього.
Тому в риданнях будеш викинена
зі світлиці весільної.

6. Ти завжди наслідувала, окаянная душе,
нечистий розум Гієзії.
Хоча б на старість покинь його грошолобство,
втікай од вогню пекельного,
залиши свої лиходійства.

Слава, Троїчний:

Безначальний Отче, Сине собезначальний,
Благий Утішителю, Душе правий,
Родителю Слова Божого,
Отця безначального Слове,
живий і всетворячий Душе —
Єдина Тройце — помилуй мене!

І нині, Богородичний:

Мов із пурпуру, Пречистая,
виткалась мисленна багрянця —
тіло Еммануїла — у Твоїм лоні,
тому, Богородицю істинну,
Тебе величаємо.

Пісня 9

Ірмос:

Безсіменного зачаття різдво незбагненне,
безмужньої матері плід нетлінний;
Боже різдво оновлює природу,
тому Тебе усі разом як Богоневісну Матір
православно величаємо.

1. Зранений ум та немічне тіло,
нездужає дух і слово безсиле,
завмерло життя — кінець на порозі:
що чинитимеш, моя душе окаянна,
коли Суддя прийде питати про твої діяння?

2. Мойсееву розповідь про початок світу,
а ще завітні писання про праведних і неправедних
усі оповів я тобі, душе моя,
та ти наслідувала останніх, не перших,
згрішивши перед Богом.

3. Закон утратив силу і Євангеліє змарноване,
ти знехтувала усе Писання,
пророки і праведне слово безсилі.
Рани твої, о душе, помножились —
нема бо такого лікаря, який зцілив би тебе.

4. Щоб зворушити тебе, душе,
приведу тобі приклади з Нового Писання.
Отож, наслідуй праведних
і цурайся неправедних.
Умилостив Христа молитвами, постом,
чистотою і говінням.

5. Коли Христос став людиною,
то призвав до покаяння блудниць і розбійників.
Покайся і ти, моя душе,
бо двері у Царство відчинені,
і перед тобою вже фарисеї, митарі та перелюбники,
що каються.

6. Христос став людиною,
поєднавшись у тілі зі мною,
і все, що властиве природі, окрім гріха,
Він добровільно узяв на себе,
отак показуючи тобі, душе, образ свого
сходження.

7. Христос спас волхвів і скликав пастирів,
немовлят удостоїв мучеництва,
прославив старця й стару вдовицю,
та ти, душе, не наслідувала їх ні життям, ні
діянням, тож горе тобі, коли станеш перед Судом Господнім.

8. Сорок днів Господь постив у пустелі,
зголоднів Він нарешті, виявивши людське.
Не будь безпечною, душе,
коли приступить ворог до тебе,
нехай постом і молитвою
від ніг твоїх відкинений буде.

Слава, Троїчний:

Отця прославімо, вознесімо Сина,
Божественному Духові з вірою поклонімся,
Троїці нероздільній, єдиносущній
як світлу єдиному і троїчному,
троїчному життю і єдиному,
що все животворить і все просвічує.

І нині, Богородичний:

Сохрани обитель свою, Пречистая Богомати,
в Тобі вона іночествує з вірою,
в Тобі утверджується кріпостю,
з Тобою долає усі спокуси,
полонить ворогів своїх і їх підкорює.

Андрею:

Чесний Андрею, преблаженний отче,
пастирю Критський,
не полишай молитви за тих,
хто оспівує тебе,
завжди вшановує твою пам'ять,
щоб ми позбавились гніву,
скорбот та тління і від гріхів звільнилися.

Після цього два лики співають ірмос: Безсіменного зачаття, тоді поклон до землі, а по тому: Коли взивав я і інше за порядком великого повечер'я, як подано у часослові. Канон Богородиці, Трисвяте, по Отче наш, тропарі і Господи сил зі співом. Нехай буде відомо: як тут один день святої чотиридесятниці повно і докладно описаний, так нехай буде на всю святу чотиридесятницю зразком, прикладом і духовним правилом ув Христі Ісусі Господі нашому.

Вівторок першого тижня посту

Пісня 1

Ірмос:

Помічник і покровитель
прийшов мені на спасіння.
Це Бог мій, і прославлю Його,
Бога Отця мого,
і звеличу Його: велично бо прославився!

1. Перевершив я Каїнове вбивство
й свідомо став убивцею душевного сумління,
оживлюючи тіло, поборював я душу злими ділами моїми.

2. Не уподобився я, Ісусе, до праведного Авеля
й ніколи не приносив Тобі дарів приємних,
ні діл боговгодних, ні жертви чистої, ані життя непорочного.

3. Подібно до Каїна, окаянная душе,
принесли ми Творцеві
нечестиві діла і жертву порочну,
ціле пусте життя своє — тому і засуджені!

4. Оживотворив Ти, Творче, земний порошок
і дав мені тіло та кості,
ще й дихання та життя, о мій Сотворителю,
але, Судде та Відкупителю, прийми мене, що каюся.

5. Сповідую Тобі, Спасе, гріхи, що вчинив,
душі і тіла мого рани,
бо їх заподіяли мені, мов розбійники, внутрішні убивчі помисли.

6. Якщо і згрішив я, Спасе, то знаю,
що Ти чоловіколюбець:
караєш жаліючи і гаряче милуєш,
і бачиш сльози плачу мого,
й спішиш як люблячий батько, що кличе блудного.

Слава, Троїчний:

Понад усяке буття, Тройце,
Тобі поклоняємось як єдиному Богу,
зніми з мене тягар гріхів моїх
і як милосердна подай мені сльози зворушення.

І нині, Богородичний:

Богородице, надіє і заступнице
усім, хто Тебе прославляє,
зніми з мене важкий тягар гріхів моїх
і як Владичиця чиста прийми мене, що каюся.

Пісня 2

Ірмос:

Слухай бо, небо, — і возвіщу,
і прославлю Христа,
що від Діви воплотився.

1. У ризи шкіряні вдягнув мене гріх
і скинув з мене першу боготкану одіж.

2. Покритий я одягом сорому,
мов листям смоковниці,
для виявлення моїх свавільних пристрастей.

3. Зодягнувся я у ризу сорому,
що ганебно закривавлена потоками
життя мого пристрасного і сластолюбного.

4. Віддався я на згубу пристрастям
і земному тлінню,
тому й донині ворог мені допікає.

5. Я вибрав любов до земних речей і багатства
нестриманістю своєю, Спасе,
і нині знемагаю під важким тягарем.

6. Прикрасив я свій тілесний образ
розмаїтим одягом нечистих помислів,
тому і підлягаю нині осудженню.

7. Піклуючись ревно про зовнішні прикраси,
я знехтував богообразну внутрішню скинію.

8. Поховав я під покровом пристрастей
красу первісного образу, Спасе,
а Ти, як колись драхму, пошукай і знайди її.

9. Згрішив я і, як блудниця, каюся:
один згрішив перед Тобою.
Як миро, прийми, Спасе, мої сльози.

10. Очисти мене, як митар, благаю, очисти мене, Спасе,
ніхто з дітей Адамових так не згрішив, як я згрішив перед Тобою.

Слава, Троїчний:

Тебе, Єдиного в трьох особах,
Бога всіх оспівую:
Отця і Сина і Святого Духа.

І нині, Богородичний:

Пречистая Богородице Діво,
єдина всехвальная,
молися ревно, щоб спастися нам.

Пісня 3

Ірмос:

На непорушному камені
заповідей Твоїх, Христе,
Церкву Твою утверди,
бо Ти один святий і праведний.

1. В Тобі, хто смерть подолав,
знайшов я джерело життя
й благаю перед кінцем від самого серця:
згрішив я, Господи, очисти і спаси мене!

2. Згрішив я, Господи, перед Тобою,

згрішив я — очисти мене.

Нема ж бо такого серед людей,
кого б я не перевершив гріхами.

3. Наслідував я, Спасе, нечестивих,
що жили при праведнім Ної,
і тим успадкував їхню кару — загибель у потопі.

4. Наслідуючи Хама-батькоглумителя,
ти не вкрила, душе, сорому ближнього,
від нього свій погляд відвернувши.

5. Втікай, душе моя, від полум'я гріха,
як Лот, утікай від Содома і Гомори,
втікай від вогню усякого нерозсудливого бажання.

6. Помилуй, благаю Тебе, Господи, помилуй мене,
коли прийдеш з ангелами Своїми
віддати всім по справедливості за їх діяння.

Слава, Троїчний:

Тройце проста, несотворенна, єство безначальне,
славима у трьох Особах,
спаси всіх, хто з вірою прибігає під твою владу.

[І нині,] Богородичний:

Безмужня Богородице,
Ти народила у часі Сина,
що від Отця предвічно ісходить.
О дивнее чудо: зостаючись Дівою,
від грудей годуєш.

Пісня 4

Ірмос:

Почув пророк про Твоє пришествя, Господи,
і здригнувся, що маєш Ти від Діви родитися,
прийти до людей, та й каже:
"Почув вістку про Тебе і налякався —
слава силі Твоїй, Господи!"

1. Не спи, душе моя, кріпися,
як у древності великий із патріархів,
і здобудеш розумне діяння,
і будеш бачити умом Бога,
спогляданням проникнеш у неприступну темряву
і станеш великим володарем.

2. Дванадцять патріархів породив великий із патріархів
і тайно утвердив для тебе, душе моя, драбину діяльного сходження:

премудро розмістив дітей як сходинки,
а кроки свої — по них сходження.

3. Наслідуючи, душе, зневаженого Ісава,
віддала ти спокусникові первісну красу первородства,
втратила батьківське благословення
і двічі впала в спокусу діянням та розумом.
Тому, окаянная душе, нині покайся.

4. За пристрасть до жінок назвали Ісава Едомом,
бо завжди палав нестриманістю
й осквернявся похиттю, то й звався Едом,
що значить «розпалення душі гріхолюбивої».

5. Знаючи про Йова, що сидів на гноїщі й оправдався,
ти не наслідувала його мужності,
не мала ти, душе, твердої волі,
у всьому, що бачила, пізнала чи випробувала,
але явилася ти, душе, нетерпеливою.

6. Той, хто сидів спершу на престолі —
нині нагий на гноїщі та в струпах;
хто багатий дітьми і славний —
раптом бездітний і бездомний,
замість палацу маючи гноїще і червів замість бісеру.

Слава, Троїчний:

Нероздільне сутністю, незлите в особах
триєдине Божество
як єдиноцарственне і співпрестольне прославляю.
Співаю Тобі пісню величну,
що в небі триславно лунає.

І нині, Богородичний:

Народжуєш і водночас лишаєшся Дівою,
зберігаючи єство своє непорочним,
бо Народжений оновлює закони природи,
і лоно дівиці народжує.
Коли Бог бажає, підкорюється порядок природи,
бо Він творить як хоче.

Пісня 5

Ірмос:

Від ночі до ранку шукаю Тебе і молюся:
просвіти, Чоловіколюбче,
і настав мене на Твої повеління,
і навчи мене, Спасе, творити Твою волю.

1. Ти чула, душе, про кошик з Мойсеєм,

який у древності носили річні води.
Уникнув він, мов у палаті,
гіркої долі від задуму фараона.

2. Ти чула, окаянная душе,
про повивальниць, які вбивали творіння чистоти -
немовлят чоловічої статі.
Тож нині, як великий Мойсей,
годуйся премудрістю.

3. Як великий Мойсей убив єгиптянина,
ти, окаянная душе, не вбила свого ума,
тож як, скажи, вселишся в пустелю пристрастей
через покаяння?

4. Великий Мойсей оселився в пустелі;
поспішай і ти, душе, його наслідувати,
щоб могла споглядати богоявлення в купині.

5. Уяви собі, душе, Мойсееву палицю,
якою він ударив по морю й утворилася суша.
Ця палиця — прообраз твого хреста,
яким і ти, душе, можеш звершувати величне.

6. Аарон приносив Богові
вогонь чистий, без омані,
але Офній і Фінеес,
як і ти, душе,
принесли Богові
нечисте життя своє, далеке від Бога.

Слава, Троїчний:

В тобі прославляємо, Тройце, Єдиного Бога:
свят, свят, свят — Отець, Син і Дух — проста сутність,
Одиниця, якій вічно поклоняємось.

І нині, Богородичний:

Від Тебе, нетлінна і безмужна Мати Діво,
зодягнувся в мою природу Господь, що сотворив віки,
з Собою з'єднав Він людську природу.

Пісня 6

Ірмос:

Хвилі моїх прогрішень, Спасе,
повертаються, як у Червонім морі, і
несподівано покрили мене, як колись
єгиптян і колісниці.

1. Нерозсудливий вибір зробила ти, душе,

як колись Ізраїль,
ти воліла насолоджуватись пристрастями,
аніж споживати божественну манну.

2. Ти вибрала, душе, криниці хананейських думок
замість скелі, з якої джерело премудрості,
мов чаша, виливає потоки богослов'я.

3. Поміняла ти, душе, небесную їжу
на свиняче м'ясо, котли і єгиптянський хліб,
як колись народ нерозсудливий у пустелі.

4. Коли раб Твій Мойсей ударив палицею по каменю,
то образно показав Твоє ребро животворяще,
з якого ми черпаємо напій життя.

5. Пізнай і досліди, душе, як Ісус Навин,
обіцяну землю, якою вона є,
у ній оселися життям благочестивим.

Слава, Троїчний.

Я неподільна, єдиносущна Одиниця
і ділима у трьох особах Тройця —
про це свідчить Отець, Син і Дух Божественний.

І нині, Богородичний:

Лоно Твоє родило нам Бога,
що взяв на Себе нашу подобу,
Його як Творця всіх моли, Богородице,
молитвами Твоїми щоб нам оправдатися.

Господи, помилуй (3), Слава; І нині.

Сідальний, глас 4, подібний: Уповання світу...

Про страшний день пришествя Твого і
неуникнений Твій, Христе, суд, роздумую:
боюся, вражений, і трепечу, бо маю багато гріхів.
Але перед кінцем, як милостивий Бог, навернувши спаси мене,
молитвами Тієї, що породила Тебе,
милосердний Спасе, єдиний Чоловіколюбче.

Пісня 7

Ірмос:

Згрішили ми, чинили беззаконня і несправедливість,
не зберегли, не сповнили Твоїх заповідей,
але до кінця не полиши нас, отців Боже.

1. Коли везли на колісниці кивот,

то Озан торкнувся до нього, бо воли похилилися,
і був покараний за це гнівом Божим.
І ти, душе, уникай зухвалості і свято шануй божественне.

2. Ти чула, душе, про Авесалома,
як він повстав проти природи,
знаєш його мерзенні вчинки,
якими осквернив він ложе Давида-отця,
але і ти наслідувала його пристрасні й
пожадливі бажання.

3. Підкорила ти, душе моя, своєму тілові
свою вільную гідність,
знайшла ти другого ворога — Ахітофела,
і слухалася його поради, але сам Христос це знищив,
щоб ти все ж спаслася.

4. Дивний і сповнений благодаті премудрості Соломон
учинив колись зло і відступив від Бога,
і ти, душе, йому уподобилась своїм проклятим життям.

5. Приваблений насолодами пристрастей,
Соломон осквернився і відступив від Бога.
О горе, ревнитель премудрості став любителем розпусних жінок!
І ти, душе, уподобилась йому сквернами сластолюбства.

6. Ти наслідувала, душе, Ровоама,
який не послухав поради батька,
а ще Єровоама, злого раба-відступника.
Покинь це, душе, й благай Бога:
згрішила я, помилуй мене!

Слава, Троїчний:

Тройце проста, нероздільна, єдиносущна,
Одинице святая, Тебе величаємо, Бога Тройцю,
як світило і світло: одне — святе і три — святі.
А ти, душе, співай, прославляючи, Богу всіх — життю і життям.

І нині, Богородичний:

Оспівуємо Тебе, благословимо Тебе,
поклоняємося Тобі, Богоматі,
бо Ти з нероздільної Тройці
Христа Бога породила
й сама нам, сущим на землі, відкрила небесне.

Пісня 8

Ірмос:

Того, Кого славлять небесні воїнства
і перед Ким трепечуть херувими і серафими, —

все живе на землі, усі сотворіння,
оспівуйте, благословіть і величайте на всі віки.

1. Наслідуючи Озію, ти подвійно вражена його проказою,
бо думаєш негідне і твориш беззаконня.
Покинь, душе, до чого прив'язана, й поспішай до покаяння.

2. Ти чула, душе, про ніневитян,
що каялись Богу у веретищі та попелі,
але ти їх не наслідувала
і виявилась лукавішою за всіх,
хто згрішив до і після закону.

3. Ти чула, душе, про Єремію у багnistій ямі,
що з плачем кричав до Сіону,
шукаючи за сльозами,
його печальне життя наслідуй — і спасешся.

4. Колись Йона утік до Тарсису,
передбачаючи ніневитян навернення,
знав бо як пророк милосердя Боже
і ревно прагнув пророцтво сповнити.

5. Ти чула, душе, про Даниїла,
який у ямі закрив уста звірам,
дізналася й про юнаків з Азарією,
що вірою погасили вогонь у печі палаючій.

6. Я всі оповів тобі, моя душе,
повчальні приклади із Старого Завіту.
Наслідуй боголюбиві діяння праведних,
гріхів же людей лукавих бережися.

Слава, Троїчний:

Безначальний Отче, Сине собезначальний,
Благий Утішителю, Душе правий,
Родителю Слова Божого,
Отця безначального Слове,
живий і всетворячий Душе — Єдина Тройце —
помилуй мене!

І нині, Богородичний:

Мов із пурпуру, Пречистая,
виткалась мисленна багрянця —
тіло Еммануїла — у Твоїм лоні,
тому, Богородицю істинну, Тебе величаємо.

Пісня 9

Ірмос:

Безсіменного зачаття різдво незбагненне,
безмужньої матері плід нетлінний;
Боже різдво оновлює природу,
тому Тебе усі разом як Богоневісну Матір
православно величаємо.

1. Христа спокушав диявол, кажучи перетворити на хліб каміння,
і звів Його на гору, щоб умить показати всі царства світу —
ти ж бійся, душе, подібного підступу,
чувай, молися безперестанку до Бога.

2. Пустельнолюбива горлиця, голос вопіючого,
світильник Христовий проповідував покаяння,
а Ірод з Іродіадою чинили беззаконня;
дивись, душе моя,
щоб не заплутатись у сітях беззаконня,
але полюби покаяння.

3. В пустелі оселився Предтеча благодаті
і вся Юдея й Самарія йшли його слухати і сповідати гріхи свої,
ревно приймаючи хрещення,
а ти, душе моя, їх не наслідувала.

4. Чесним є шлюб і непорочним ложе,
бо спочатку благословив їх Христос.
На весіллі у Кані Галилейській
як людина Він їв і перетворив воду на вино,
являючи перше чудо, щоб ти, душе, змінилася.

5. Христос укріпив розслабленого,
і той узяв своє ложе,
підняв з мертвих юнака, сина вдовиці,
і зцілив слугу сотника,
відкрився самарянці, показуючи,
як тобі, душе, у дусі служити Богу.

6. Кровоточиву Господь зцілив
лише торканням до Його ризи,
прокажених Він очистив,
сліпих і кривих просвітив і виправив,
глухих, німих і зігнутих додолу ізцілив словом,
щоб ти, окаянная душе, могла спастися.

Слава, Троїчний:

Тройце єдиносущна, Одинице триіпостасна,
оспівуємо Тебе, прославляючи Отця,
Сина величаючи і Духові поклоняючись, —
Єству єдиному, Богові істинному — життю і
царству живущому, безконечному.

І нині, Богородичний:

Сохрани свій град, Пречистая Богомати,
в Тобі він царює з вірою,
в Тобі утверджується кріпостю,
з Тобою долає усі спокуси,
полонить ворогів своїх і їх підкорює.

Після цього два лики співають ірмос: Безсіменного зачаття, тоді поклон до землі, а по тому: Коли взивав я і інше за порядком великого повечер'я.

Середа першого тижня посту

Початок як і в попередні дні, канон Андрея, глас 6

Пісня 1

Ірмос:

Помічник і покровитель
прийшов мені на спасіння.
Це Бог мій, і прославлю Його,
Бога Отця мого,
і звеличу Його: велично бо прославився!

1. Від ранньої юності, Христе,
переступав я Твої заповіді,
проводив життя у пристрастях,
не турбуючись тим і не вболіваючи.
Тому і благаю, Спасе, хоч при кінці спаси мене.

2. Покинутого перед Твоїми воротами, Спасе,
не відкинь мене, непотрібного,
на старість до пекла,
але перед кінцем, Чоловіколюбче,
даруй мені відпущення гріхів.

3. Багатство моє, Спасе, змарнував я у блуді,
не маю тому плодів благочестивих,
то й кличу, голодний, до Тебе:
щедрот усіх Отче, поспіши мене помилувати!

4. Розбійникам до рук потрапив я своїми помислами.
Вони мене вразили, і тепер я ввесь у ранах,
та Ти, Христе Спасе, прийди до мене і зціли мене.

5. Священик бачив мене і не спинився,
й левит у біді полишив нагого.
Ісусе, що з Марії засяяв,
прийди і помилуй мене.

Слава, Троїчний:

Понад усяке буття, Тройце,
Тобі поклоняємось як єдиному Богу,

зніми з мене тягар гріхів моїх
і як милосердна подай мені сльози зворушення.

І нині, *Богородичний*:

Богородице, надіє і заступнице
усім, хто Тебе прославляє,
зніми з мене важкий тягар гріхів моїх
і як Владичиця чиста прийми мене, що каюся.

Пісня 2

Ірмос:

Слухай бо, небо, — і возвіщу,
і прославлю Христа,
що від Діви воплотився.

1. Подібно як Давид, послизнувся я,
упав у блуд та осквернився,
але й мене омий, Спасе, сльозами.

2. Не маю я сліз та покаяння,
і жалю у серці не маю.
Ти сам яко Бог даруй мені це, Спасителю.

3. Дверей Твоїх не зачини в той час,
Господи, Господи, переді мною,
але відкрий їх для мене, що каюся.

4. Бажаєш бо всім спастися,
й мене приклич, Чоловіколюбче,
і яко благий прийми мене, що каюся.

5. Почуй душі моєї стогони
і сльози прийми очей моїх.
Спаси мене, Господи!

Слава, Троїчний:

Тебе, Єдиного в трьох особах,
Бога всіх оспівую:
Отця і Сина і Святого Духа.

І нині, *Богородичний*:

Пречистая Богородице Діво,
єдина всехвальная,
молися ревно, щоб спастися нам.

Ірмос:

Знайте, знайте, що я є Бог,
що за давніх часів зіслав дощем манну

і воду пролив із каменю
для мого народу в пустелі
єдиною десницею і силою моєю.

1. Знайте, знайте, що я є Бог.
Слухай, душе моя, Господа, що кличе,
і полиши колишній свій гріх,
і бійся Його як месника, Суддю і Бога.

2. Кому уподібнилась ти, багатогрішна душе, —
біда мені, першому Каїну й отому Ламеху —
каменувавши тіло злочинствами
й ум умертвивши безглуздими прагненнями?

3. Проминувши всіх, хто жив до Закону,
душе моя, не уподібнилась ти Сифові, не наслідувала Еноса,
ані Еноха, що взятий на небо, чи Ноя.
Тож стала ти, душе, позбавлена життя праведників.

4. Ти одна, душе моя, відкрила
безодні гніву Бога твого.
Потопила, мов землю, всю плоть, усі діла та життя
й залишилась поза спасенним ковчегом.

Слава, Троїчний:

Безначальна, несотворена Тройце,
Неподільна Одинице!
Прийми мене, що каюся,
що згрішив був, мене спаси,
бо я — Твоє творіння: не відкинь, помилуй,
ізбави мене від кари вогненної.

І нині, Богородичний:

Богомати Пречистая, Владичице,
Надіє для тих, хто до Тебе прибігає,
і пристановище тих, хто в бурі,
моли всемилостивого Творця і Твого Сина
Твоїми молитвами і мене помилувати.

Пісня 3

Ірмос:

На непорушному камені
заповідей Твоїх, Христе,
Церкву Твою утверди,
бо Ти один святий і праведний.

1. Не наслідувала ти, окаянна душе,
Симового благословення
і, подібно до Яфета, не отримала просторих володінь

на землі відпущення.

2. Із землі Харан, як із гріха, вийди, душе моя,
й поспішай у землю вічного нетління,
яку колись Авраам унаслідував.

3. Ти чула, душе, про Авраама,
що в давнину полишив батьківську землю,
і став ото прихідьком, — його вибір і ти наслідуй.

4. Патріарх пригостив ангелів
під дубом Мамврійським,
і тим на старість отримав скарб обітниці.

5. Зрозумій, окаянна душе моя,
нову жертву всеспалення — Ісаака, —
що тайно принесена Господеві,
і наслідуй, душе моя, його вільний вибір.

6. Ти чула, душе, про вигнання Ізмаїла,
бо був народжений від рабині, —
пильнуй, не потерпи подібного
за твою похитливість.

Слава, Троїчний:

Тройце проста, несотворенна, єство безначальне,
славима у трьох Особах,
спаси всіх, хто з вірою прибігає під твою владу.

[І нині,] Богородичний:

Безмужня Богородице,
Ти народила у часі Сина,
що від Отця предвічно ісходить.
О дивнее чудо: зостаючись Дівою,
від грудей годуєш.

Пісня 4

Ірмос:

Почув пророк про Твоє пришествя, Господи,
і здригнувся, що маєш Ти від Діви родитися,
прийти до людей, та й каже:
"Почув вістку про Тебе і налякався —
слава силі Твоїй, Господи!"

1. Облечений у царську гідність, вінець та
багрянницю, чоловік праведний та вельми багатий, —
численні отари його та розкішні маєтки, —
та вмить зубожів він, багатства та слави царської позбувся.

2. Якщо він був найбільш праведним і чистим,
та не уникнув сітей спокусника і пастки,
то ти, гріхолюбива й окаянна душе, що
робитимеш, коли щось несподіване тебе спіткає?

3. Осквернив я тіло, дух забруднив
й увесь покритися струпами.
Але, Христе, як лікар зціли одне і друге,
покаянням моїм омий та очисти,
чистішим від снігу яви мене, Спасе.

4. Розпинаючись, Ти віддав за всіх нас
тіло своє і кров свою, Слове:
тіло — щоб мене оновити,
а кров — щоби омити,
і духа віддав Ти, Христе,
щоб привести мене до Твого Родителя.

5. Серед землі, Сотворителю,
влаштував Ти спасіння, щоб ми могли спастися.
Добровільно розп'явся Ти на дереві —
й Едем зачинений відкрився:
небесні й земні створіння, народи всі, що спаслися,
Тобі поклоняються.

6. Купіллю і напоєм хай буде мені кров з Твоїх ребер,
бо з них витікає вода відпущення.
П'ючи її і помазуючись, очищуся ззовні та зісередини.
Напій бо цей і помазання, Слове,
є Твої животворні слова.

8. Церква чашу здобула собі, Спасе, —
це Твої животворні ребра,
бо з них витікає двійний потік — відпущення і розуміння:
це образ єднання обох Завітів — Старого й Нового.

9. Залишений я поза весільною світлицею,
без весілля також і вечері.
Світильник мій згас без олії,
світлицю замкнули, коли я спав,
й вечеря скінчилась без мене.
А я, пов'язаний по руках і ногах, геть викинений.

Слава, Троїчний:

Нероздільне сутністю, незлите в особах
триєдине Божество
як єдиноцарственне і співпрестольне прославляю.
Співаю Тобі пісню величну,
що в небі триславно лунає.

І нині, Богородичний:

Народжуєш і водночас лишаєшся Дівою,
зберігаючи єство своє непорочним,
бо Народжений оновлює закони природи,
і лоно дівиці народжує.
Коли Бог бажає, підкорюється порядок природи,
бо Він творить як хоче.

Пісня 5

Ірмос:

Від ночі до ранку шукаю Тебе і молюся:
просвіти, Чоловіколюбче,
і настав мене на Твої повеління,
і навчи мене, Спасе, творити Твою волю.

1. Норов мій — як у жорстокого фараона,
душею і тілом я Янній та Ямврій,
і ум свій занастив, — але поможи мені, Владико.

2. Змішав я, окаянный, ум свій із нечистотами —
омий мене, Владико, в купелі сліз моїх,
убіли, наче сніг, одяг тіла мого — благаю Тебе.

3. Коли дивитимусь на свої вчинки, Спасе,
побачу себе найбільшим грішником,
бо я грішив свідомим розумом, а не через невідання.

4. Зглянься, Господи,
зглянься над своїм створінням,
згрішив я — прости мені:
один бо Ти чистий за природою й нікого немає,
крім Тебе, хто був би без скверни.

5. Задля мене, Господи, будучи Богом,
прийняв Ти мою подобу і творив чуда:
зціляв прокажених, укріпив розслабленого,
тік крові спинив у кровоточивої торканням риз.

Слава, Троїчний:

В тобі прославляємо, Тройце, Єдиного Бога:
свят, свят, свят — Отець, Син і Дух — проста сутність,
Одиниця, якій вічно поклоняємось.

І нині, Богородичний:

Від Тебе, нетлінна і безмужна Мати Діво,
зодягнувся в мою природу Господь, що сотворив віки,
з Собою з'єднав Він людську природу.

Пісня 6

Ірмос:

Взивав усім серцем своїм я до милосердного Бога,
і Він почув мене з аду підземного,
й підніс Він життя моє над тлінням.

1. Повстань і побори тілесні пристрасті,
як Ісус Амалика,
гаваонитян завжди перемагаючи
облесливі бажання.

2. Перейди, душе, плинну природу часу,
як колись ковчег.
Візьми у володіння обіцяну землю —
так Бог наказує.

3. Як урятував Ти Петра, що волав: «Спаси!» —
так поспіши і до мене, Спасе,
простягаючи руку, врятуй від звіра
і з безодні гріховної піднеси мене.

4. Знаю Тебе, тихе пристановище,
Владико, Владико Христе, —
від неприступних глибин гріха та відчаю
спіши врятувати мене, Спасителю.

Слава, Троїчний.

Я неподільна, єдиносущна Одиниця
і ділима у трьох особах Тройця —
про це свідчить Отець, Син і Дух Божественний.

І нині, Богородичний:

Лоно Твоє родило нам Бога,
що взяв на Себе нашу подобу,
Його як Творця всіх моли, Богородице,
молитвами Твоїми щоб нам оправдатися.

Сідальний, глас 6, подібний: Уповання ...

Буря пристрастей і лютий шторм
у глибині відчаю утопили мене,
але Ти, Спасе, простягни владну десницю Свою
і спаси мене, як Петра,
святими молитвами Богородиці,
з глибини беззаконь моїх.

Пісня 7

Ірмос:

Згрішили ми, чинили беззаконня і несправедливість,
не зберегли, не сповнили Твоїх заповідей,

але до кінця не полиши нас, отців Боже.

1. Добровільно зібрала гріхи Манасієві
й поставила ідолами свої пристрасті —
ти помножила, душе, свої мерзоти,
але наслідуй щиро його покаяння й отримай зворушення.

2. Наслідувала ти скверни Ахавові
й тілесних нечистот була вмістилищем.
Горе мені, душе моя,
ганебна посудино пристрастей,
зітхни з глибини своєї
і Богові відкрий гріхи свої.

3. Замкнулося тобі, душе, небо
і голод Божий спіткав тебе,
як колись це сталося з Ахавом,
що не послухав слів Іллі Тесвітянина,
та ти, душе, наслідуй сарептянку
й нагодуй душу пророка.

Слава, Троїчний:

Тройце проста, нероздільна, єдиносущна,
Одинице святая, Тебе величаємо, Бога Тройцю,
як світило і світло: одне — святе і три — святі.
А ти, душе, співай, прославляючи, Богу всіх — життю і життям.

І нині, Богородичний:

Оспівуємо Тебе, благословимо Тебе,
поклоняємося Тобі, Богомати,
бо Ти з нероздільної Тройці
Христа Бога породила
й сама нам, сущим на землі, відкрила небесне.

Пісня 8

Ірмос:

Того, Кого славлять небесні воїнства
і перед Ким трепечуть херувими і серафими, —
все живе на землі, усі сотворіння,
оспівуйте, благословіть і величайте на всі віки.

1. Помилуй і врятуй мене
від вогню та покарання,
о Правосудний Спасителю,
що на суді маю справедливо перетерпіти,
але перед кінцем прости мені
через покаяння і добродієність.

2. Благаю Тебе, як розбійник — пом'яни мене,

плачу гірко, як Петро — прости мені,
кличу, як митар, сльози проливаю, як блудниця —
прийми моє ридання, Спасе, як колись хананеянки.

3. Зціли від гниття смиренну мою душу,
о Спасе, єдиний лікарю,
приклади мені пластир, елей і вино —
діла покаєння та сльози зворушення.

4. Наслідуючи хананеянку, благаю:
помилуй мене, Сину Давидів.
Торкаюся Твоїх риз, як кровоточива,
і плачу, як Марта й Марія над Лазарем.

Слава, Троїчний:

Безначальний Отче, Сине собезначальний,
Благий Утішителю, Душе правий,
Родителю Слова Божого,
Отця безначального Слове,
живий і всетворячий Душе — Єдина Тройце —
помилуй мене!

І нині, Богородичний:

Мов із пурпуру, Пречистая,
виткалась мисленна багрянця —
тіло Еммануїла — у Твоїм лоні,
тому, Богородицю істинну, Тебе величаємо.

Пісня 9

Ірмос:

Безсіменного зачаття різдво незбагненне,
безмужньої матері плід нетлінний;
Боже різдво оновлює природу,
тому Тебе усі разом як Богоневісну Матір
православно величаємо.

1. Зцілюючи недуги,
Христос Слово проповідував убогим,
виліковував прокажених і їв із митарями,
бесідував з грішниками
і дотиком руки померлу вже душу дочки Яіра повернув.

2. Спасся митар і блудниця стала добродісною,
а фарисей, що хвалився, був осуджений.
Бо перший просив: «Очисти мене!» А друга: «Помилуй мене!»
А цей, що величався, казав: «Дякую Тобі, Боже»
та інші слова безглузді.

3. Закхей був митарем, та дістав спасіння,

а фарисей Симон спокусився,
блудниця отримала відпущення гріхів
від Того, хто має владу прощати.
І ти, душе моя, намагайся це наслідувати.

4. Не наслідувала ти, окаянная душе, блудницю,
що взяла посудину з миром
і помазувала зі сльозами,
і втирала волоссям Спасителю ноги,
бо Він розірвав список її давніх гріхів.

5. Міста, що їм приніс Христос благовість,
ти знаєш, душе моя, як були прокляті.
Стережись, щоб не бути тобі, як вони:
зрівняв Владика їх із Содомом
і аж до пекла засудив.

6. У відчаї не покажи себе, душе моя, гіршою
від хананеянки, що мала віру.
Через віру зцілилась Словом Божим дочка її.
І ти, як вона, з глибини серця благай Христа:
о Сину Давидів, спаси і мене.

Слава, Троїчний:

Тройце єдиносущна, Одинице триіпостасна,
оспівуємо Тебе, прославляючи Отця,
Сина величаючи і Духові поклоняючись, —
Єству єдиному, Богові істинному — життю і
царству живущому, безконечному.

І нині, Богородичний:

Бога єдиного родила Ти, Дівою будучи,
у дивному різдві і зачатті.
Безсіменне зачаття і різдво надприродне,
але, о богоневісна і чиста,
збережи стадо Сина Свого, що його Він зібрав.

Також ірмос: Безсіменного зачаття, обидва лики разом. І все решту повечер'я.

Четвер першого тижня посту

Початок як і в попередні дні, канон Андрея, глас 6

Пісня 1

Ірмос:

Помічник і покровитель
прийшов мені на спасіння.
Це Бог мій, і прославлю Його,
Бога Отця мого,

і звеличу Його: велично бо прославився!

1. Агнче Божий, Ти взяв гріхи всіх,
візьми і з мене тяжкий тягар гріховний
і як милосердний даруй мені відпущення гріхів.

2. Не погидуй мною, Спасе,
не відкинь мене од лиця Твого,
здійми з мене важкий тягар гріховний
і як милосердний подай мені відпущення гріхів.

3. Припадаю до Тебе, Ісусе, згрішив бо,
очисти мене, здійми з мене
важкий тягар гріховний
і як милосердний подай мені сльози зворушення.

4. Не увійди на суд зі мною, несучи мої діяння,
досліджуючи слова і викриваючи помисли,
а у щедротах спаси мене, Всесильний, нехтуючи мої провини.

5. Багатство моє, Спасе, змарнував я у блуді,
не маю тому плодів благочестивих,
то й кличу, голодний, до Тебе:
щедрот усіх Отче, поспіши мене помилувати!

6. Вільні й невольні провини мої,
явні й таємні, відомі й невідомі, —
усе, Спасителю, як Бог очисти і спаси мене.

Слава, Троїчний:

Понад усяке буття, Тройце,
Тобі поклоняємось як єдиному Богу,
зніми з мене тягар гріхів моїх
і як милосердна подай мені сльози зворушення.

І нині, Богородичний:

Богородице, надіє і заступнице
усім, хто Тебе прославляє,
зніми з мене важкий тягар гріхів моїх
і як Владичиця чиста прийми мене, що каюся.

Пісня 2

Ірмос:

Знайте, знайте, що я є Бог,
що за давніх часів зіслав дощем манну
і воду пролив із каменю
для мого народу в пустелі
єдиною десницею і силою моєю.

1. Убив я мужа собі на рану
а юнака — собі на біду —
ридаючи, голосив так Ламех.
А ти, душе, забруднила тіло й осквернила ум —
і не тремтиш?

2. Вхитрилася б ти, душе, збудувати вежу
і поставити твердиню своїм пожаданням,
коли б Творець не змішав замисли твої
й не скинув додолу хитрування твої!

3. О, як наслідував я першого вбивцю Ламеха,
бо душу убив як мужа, а ум як юнака,
як Каїн-убивця, убив я тіло, мов брата,
пожадливими бажаннями.

4. Побитий увесь я та зраний.
Ось стріли ворожі, що зранили душу і тіло:
ці рани, болячки та струпи є слідами моїх свавільних пристрастей.

5. Колись Господь післав дощем вогонь,
що спалив нестямне беззаконня содомлян,
а ти, душе, розпалила вогонь геєнський
і в ньому будеш спалена.

6. Розумійте й дивіться:
Я — Бог, що допитую серця і пізнаю думки,
викриваю вчинки й палю гріхи,
та сироту, покірного і вбогого, захищаю.

Слава, Троїчний:

Безначальна, несотворена Тройце,
Неподільна Одинице!
Прийми мене, що каюся,
що згрішив був, мене спаси,
бо я — Твоє творіння: не відкинь, помилуй,
ізбави мене від кари вогненної.

І нині, Богородичний:

Богомати Пречистая, Владичице,
Надіє для тих, хто до Тебе прибігає,
і пристановище тих, хто в бурі,
моли всемилостивого Творця і Твого Сина
Твоїми молитвами і мене помилувати.

Пісня 3

Ірмос:

На непорушному камені
заповідей Твоїх, Христе,

Церкву Твою утверди,
бо Ти один святий і праведний.

1. Давній єгиптянці Агарі
уподобилась ти, душе моя,
бо стала рабою сваволі
й нового Ізмаїла породила — свою зухвалість.

2. Ти знала, душе моя, про ліствицю Якова,
що з'явилася від землі до неба,
чому ж не маєш сходження твердого і благочестивого?

3. Священника Божого, Царя самотнього,
Христову подобу наслідуй, душе,
твоїм життям у світі, посеред людей.

4. Не зробися стовпом соляним, душе,
коли назад повернешся,
бійся прикладу содомлян і рятуйся високо в Сигорі.

5. Навернися і плач у стогонах, окаянная душе,
доки не добіжить кінця життя веселість,
доки Господь не зачинив двері світлиці.

Слава, Троїчний:

Тройце проста, несотворенна, єство безначальне,
славима у трьох Особах,
спаси всіх, хто з вірою прибігає під твою владу.

[І нині,] Богородичний:

Безмужня Богородице,
Ти народила у часі Сина,
що від Отця предвічно ісходить.
О дивнее чудо: зостаючись Дівою,
від грудей годуєш.

Пісня 4

Ірмос:

Почув пророк про Твоє пришествя, Господи,
і здригнувся, що маєш Ти від Діви родитися,
прийти до людей, та й каже:
"Почув вістку про Тебе і налякався —
слава силі Твоїй, Господи!"

1. Короткий час життя мого
переповнений хворобами та лукавством,
але прийми мене в покаянні
і призови до розуміння,
щоб чужинцеві не був я за здобич і поживу,

Ти Сам мене, Спасе, помилуй.

2. Даремна й пуста високомовність моя
і серцем я безсоромний,
та разом з фарисеем не осуди мене.
Подай мені смирення митареве й до нього причисли мене,
єдиний щедрий та праведний Судде.

3. Знаю, Милосердний, що згрішив я,
осквернивши посудину моєї плоті,
та прийми мене в покаянні і призови до розуміння,
щоб не став я за здобич та поживу чужинцеві,
Ти Сам, Спасителю, наді мною змилосярдися.

4. Душу мою осквернивши пристрастями,
став, Милосердний, я сам собі ідолом,
але прийми мене в покаянні і призови до розуміння,
щоб не став я за здобич та поживу чужинцеві,
Ти Сам, Спасителю, наді мною змилосярдися.

5. Не послухав я Твого голосу,
і на Писання Твоє законодавче не зважав,
але прийми мене в покаянні і призови до розуміння,
щоб не став я за здобич та поживу чужинцеві,
Ти Сам, Спасителю, наді мною змилосярдися.

Слава, Троїчний:

Нероздільне сутністю, незлите в особах
триєдине Божество
як єдиноцарственне і співпрестольне прославляю.
Співаю Тобі пісню величну,
що в небі триславно лунає.

І нині, Богородичний:

Народжуєш і водночас лишаєшся Дівою,
зберігаючи єство своє непорочним,
бо Народжений оновлює закони природи,
і лоно дівиці народжує.
Коли Бог бажає, підкорюється порядок природи,
бо Він творить як хоче.

Пісня 5

Ірмос:

Від ночі до ранку шукаю Тебе і молюся:
просвіти, Чоловіколюбче,
і настав мене на Твої повеління,
і навчи мене, Спасе, творити Твою волю.

1. Наслідуй, о душе, ту, що додолу схилилася,

прийди і припади до ніг Ісусових,
щоб Він тебе випростував і ти прямо ходила шляхами Господніми.

2. Якщо Ти, Владико, є глибоким колодязем,
то з пречистих Твоїх жил вточи мені води,
щоб, як та самарянка, я напився
і вже не прагнув,
бо Ти потоки життя виливаєш.

3. Нехай сльози мої будуть мені Силоамом,
щоб і я омив, Владико Господи, очі серця,
і свідомо споглядав Тебе, Світло предвічне.

Слава, Троїчний:

В тобі прославляємо, Тройце, Єдиного Бога:
свят, свят, свят — Отець, Син і Дух — проста сутність,
Одиниця, якій вічно поклоняємось.

І нині, Богородичний:

Від Тебе, нетлінна і безмужна Мати Діво,
зодягнувся в мою природу Господь, що сотворив віки,
з Собою з'єднав Він людську природу.

Пісня 6

Ірмос:

Взивав усім серцем своїм я до милосердного Бога,
і Він почув мене з аду підземного,
й підніс Він життя моє над тлінням.

1. Щоб я не почув від Тебе, Господи,
як відсилаєш мене від Себе:
«Візьми своє і йди у вогонь проклятий», —
але благий голос праведних.

2. Спасе мій, я є тою царською драхмою,
яка віддавна згубилась у Тебе.
Тож засвіти світильник — Предтечу Свого,
шукай, о Слове, і знайди Твій образ.

Слава, Троїчний.

Я неподільна, єдиносущна Одиниця
і ділима у трьох особах Тройця —
про це свідчить Отець, Син і Дух Божественний.

І нині, Богородичний:

Лоно Твоє родило нам Бога,
що взяв на Себе нашу подобу,

Його як Творця всіх моли, Богородице,
молитвами Твоїми щоб нам оправдатися.

Сідальний, глас 6, подібний: Уповання ...

Про страшний день пришествя Твого і
неуникнений Твій, Христе, суд, роздумую:
боюся, вражений, і трепечу, бо маю багато гріхів.
Але перед кінцем, як милостивий Бог,
навернувши спаси мене,
молитвами Тієї, що породила Тебе,
милосердний Спасе, єдиний Чоловіколюбче.

Пісня 7

Ірмос:

Помічник і покровитель
прийшов мені на спасіння.
Це Бог мій, і прославлю Його,
Бога Отця мого,
і звеличу Його: велично бо прославився!

1. Як сон у пробудженого, зникають дні мої,
тому я плачу на ложі моєму, як Єзекія,
щоб дні життя мого були продовжені.
Але який Ісая прийде до тебе, душе, коли не Бог усіх?

2. Припадаю до Тебе і приношу, мов сльози,
слова мої: згрішив я, як не згрішила блудниця,
й беззаконня чинив, як ніхто на землі,
але, Владико, змилуйся над створінням Твоїм
і призови мене.

3. Поховав я Твій образ і зневажив заповідь,
затьмарилася уся краса моя
і пристрасті загасили світильник,
та змилуйся і поверни мені радість спасіння,
як співає Давид.

4. Навернися, покайся, відкрий потаємне,
скажи всезнаючому Богові:
єдиний Ти знаєш мої таємниці, Спасителю,
та Сам помилуй мене, як співає Давид, по Твоїй милості.

Слава, Троїчний:

Тройце проста, нероздільна, єдиносущна,
Одинице святая, Тебе величаємо, Бога Тройцю,
як світило і світло: одне — святе і три — святі.
А ти, душе, співай, прославляючи, Богу всіх — життю і життям.

І нині, Богородичний:

Оспівуємо Тебе, благословимо Тебе,
поклоняємося Тобі, Богоматі,
бо Ти з нероздільної Тройці
Христа Бога породила
й сама нам, сущим на землі, відкрила небесне.

Пісня 8

Ірмос:

Того, Кого славлять небесні воїнства
і перед Ким трепечуть херувими і серафими, —
все живе на землі, усі сотворіння,
оспівуйте, благословіть і величайте на всі віки.

1. Чашу сліз, немов миро,
виливаю на голову Твою
і кличу Тебе, як блудниця, що шукає милості,
приношу моління й очікую на прощення.

2. Хоч ніхто, як я, не згрішив перед Тобою,
та все-таки прийми і мене, милосердний Спасе,
бо каюся зі страхом і кличу з любов'ю:
згрішив я перед Тобою єдиним, помилуй мене, Милостивий!

3. Зглянься, Спасе, над Твоїм сотворінням
і як пастир знайди пропалого,
поспіши до заблуканого, захисти від вовка,
зроби мене вівцею серед пастви Твоїї.

4. Коли, милосердний Спасе, сядеш як Суддя
й покажеш страшну Твою славу,
який бо страх тоді перед полум'ям печі відчують усі,
що бояться Твого незборимого суду.

Слава, Троїчний:

Безначальний Отче, Сине собезначальний,
Благий Утішителю, Душе правий,
Родителю Слова Божого,
Отця безначального Слове,
живий і всетворячий Душе — Єдина Тройце —
помилуй мене!

І нині, Богородичний:

Мов із пурпуру, Пречистая,
виткалась мисленна багряниця —
тіло Еммануїла — у Твоїм лоні,
тому, Богородицю істинну, Тебе величаємо.

Пісня 9

Ірмос:

Безсіменного зачаття різдво незбагненне,
безмужньої матері плід нетлінний;
Боже різдво оновлює природу,
тому Тебе усі разом як Богоневісну Матір
православно величаємо.

1. Змилосердися, Спасе, Сину Давидів, помилуй,
як біснуватих ізціляв Ти словом,
скажи мені милосердним голосом,
як розбійникові: «Воістину будеш в раю зі мною,
коли я прийду в славі моїй».

2. Розбійник Тебе ганьбив і
розбійник благословив Тебе —
обидва бо на хресті висіли,
але як вірному Тобі розбійникові,
що пізнав Тебе як Бога, й мені відкрий двері,
о Милостивий, до славного Твого Царства.

3. Все створіння живе здригнулося,
бачачи Тебе розп'ятого,
розпалися з жахом каміння та гори,
земля затряслася й ад відкрився
і світло за дня померкло,
уздрівши Тебе, Ісусе, прибитого до хреста.

4. Не вимагай від мене
достойних плодів покаяння,
бо сила моя в мені підупала,
даруй мені завжди сокрушене серце
й убогість духовну, Єдиний Спасе,
щоб я зміг це принести Тобі як жертву угодну.

5. Судде мій і мій Всезнаючий, що маєш вдруге
прийти із ангелами судити світ,
тоді милостивим оком поглянь на мене,
помилуй і ущедри мене, Ісусе,
бо я згрішив більше, ніж всяка людська істота.

[Андрею:]

Чесний Андрею, преблаженний отче,
пастирю Критський,
не полишай молитви за тих, хто оспівує тебе,
завжди вшановує твою пам'ять,
щоб ми позбавились гніву, скорбот та тління
і від гріхів звільнилися.

Слава, Троїчний:

Тройце єдиносущна, Одинице триіпостасна,

оспівуємо Тебе, прославляючи Отця,
Сина величаючи і Духові поклоняючись, —
Єству єдиному, Богові істинному — життю і
царству живущому, безконечному.

І нині, *Богородичний*:

Бога єдиного родила Ти, Дівою будучи,
у дивному різдві і зачатті.
Безсіменне зачаття і різдво надприродне,
але, о богоневісна і чиста,
збережи стадо Сина Свого, що його Він зібрав.

Ірмос співають обидва лики: Безсіменного зачаття та Коли взивав я.

Джерело: <http://kyrios.org.ua/spirituality/prayer/4310-kanon-andreja-kritskogo-tekst.html>